

LITURGIE DOMÁCÍ CÍRKVE NA VELIKONOČNÍ VIGILII

Tento manuál vzniknul pro vnitřní potřebu farnosti Lomnice u Tišnova a všech, kdo hledají, jak prožít velikonoční vigílii v domácím společenství. Je zcela nezávazný a dobrovolný a je na zvážení jednotlivých společenství, co z předkládaného textu využijí.

Na stůl položte kříž nebo ikonu Kristova kříže. Na stole ponechejte nerozsvícenou lampu či větší svíci; pokud je možné, ať každý má i svou vlastní svíčku a v místnosti je přítmí.

Zkratka P označuje otce, matku, případně podle situace někoho jiného, kdo vede liturgii; zkratka O označuje ostatní, V znamená všichni.

Domluvíme se, kdo bude co číst.

Na začátku stojíme.

SLAVNOST VELIKONOČNÍ SVÍCE

P: Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

O: Amen.

P: V této veliké noci křesťané na celém světě bdí a modlí se, poslouchají slovo Boží a slaví Kristovo vítězství nad smrtí. Připojme se k nim s vírou, že náš Pán Ježíš Kristus přemohl také naši smrt, že skrze něho také my žijeme v Bohu, že jeho vzkříšení je naše vzkříšení.

Bože, požehnej tento plamen.

Ať nám připomíná tvého Syna.

Ať se v nás rozhoří veliká touha po tobě.

Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

Zapálíme svíci na stole.

P: Kristus včera i dnes,
začátek i konec,
alfa i omega,
Kristus je Pán všech věků,
on vládne dějinám,
jeho je království i moc i sláva
po všechny věky věků.

O: Amen.

V: Ať slavné Kristovo vzkříšení
naši tmu ve světlo promění.

P: *(pozdvihne zapálenou svíci)* Světlo Kristovo.

V: Sláva tobě, Pane.

Všichni si zapálí svíce a společně recitují:

V: To je tedy ta noc,
kdy jas ohnivého sloupu
zahnal temnotu hříchu.

To je noc,
která dnes na celém světě
vzdaluje věřící v Krista od nepravostí světa a od tmy hříchu,
vrací k milosti, sdružuje ve svaté společenství.

To je ta noc,
v níž Kristus pouta smrti rozlomil
a jako vítěz vystoupil z hrobu.
Jak nedocenitelný to projev tvé lásky.

Zhasneme svíce a posadíme se.

BOHOSLUŽBA SLOVA

P: Otevřme nyní svá srdce, abychom porozuměli Božímu slovu o tom, jak Hospodin vysvobodil a vedl svůj lid a jak nakonec poslal svého Syna, aby nás vykoupil. A také prosme, aby se jeho vykupitelské dílo ve světě naplnilo.

1. ČTENÍ: (GN 1,1-2,2)

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země však byla pustá a prázdná, temnota byla nad propastnou hlubinou a Boží dech vanul nad vodami. Tu Bůh řekl: „Bud' světlo!“ A bylo světlo. Bůh viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od temnoty. Bůh nazval světlo dnem a temnotu nocí. Nastal večer, nastalo jitro – den první. Potom Bůh řekl: „Ať je obloha uprostřed vod, ať odděluje jedny vody od druhých!“ A stalo se tak. Bůh udělal oblohu, která oddělila vody pod oblohou od vod nad oblohou. Oblohu nazval Bůh nebem. Nastal večer, nastalo jitro – den druhý. Potom Bůh řekl: „Ať se shromáždí vody, které jsou pod nebem, na jedno místo a ukáže se souš!“ A stalo se tak. Bůh nazval souš zemi a shromážděné vody nazval mořem. Bůh viděl, že je to dobré. Bůh řekl: „Ať vydá země zeleň, semenotvorné rostliny a ovocné stromy, které plodí na zemi ovoce nejrůznějšího druhu, s jádry uvnitř!“ A stalo se tak. Tu země vydala zeleň, semenotvorné rostliny nejrůznějších druhů a stromy nesoucí ovoce s jádry uvnitř, nejrůznějšího druhu. A Bůh viděl, že je to dobré. Nastal večer, nastalo jitro – den třetí. Potom Bůh řekl: „Ať jsou svítilny na nebeské obloze, aby oddělovaly den od noci a byly jako znamení, ať (označují) údobí, dny a roky. Ať jsou svítilnami na nebeské obloze a osvětlují zemi!“ A stalo se tak. Bůh udělal dvě velké svítilny: svítilnu větší, aby vládla dni, a svítilnu menší, aby vládla noci, a hvězdy. Bůh je umístil na nebeskou oblohu, aby svítily na zem, vládly dni a noci a oddělovaly světlo od temnoty. Bůh viděl, že je to dobré. Nastal večer, nastalo jitro – den čtvrtý. Potom Bůh řekl: „Ať se hemží voda živočichy a ptáci ať poletují nad zemí na nebeské obloze!“ Bůh stvořil velká vodní zvířata a všechny živočichy nejrůznějších druhů, schopné pohybu, jimiž se hemží voda, a všechny okřídlené tvory

nejrůznějších druhů. Bůh viděl, že je to dobré. Bůh jim požehnal slovy: „Plod'te a množte se a naplňte vodu v mořích a ptactvo ať se množí na zemi!“ Nastal večer, nastalo jitro – den pátý. Potom Bůh řekl: „Ať vydá země živočichy různého druhu: krotká zvířata, drobnou zvířenu a divokou zvěř nejrozdílnějšího druhu.“ A stalo se tak. Bůh udělal různé druhy divoké zvěře, krotkých zvířat a všechny druhy drobné zemské zvířeny. Bůh viděl, že je to dobré. Potom Bůh řekl: „Učiňme člověka jako náš obraz, podle naší podoby. Ať vládne nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad krotkými zvířaty, divokou zvěří a nad veškerou drobnou zvířenu, která se pohybuje po zemi.“ Bůh stvořil člověka jako svůj obraz, jak obraz Božího stvořil, stvořil je jako muže a ženu. Bůh jim požehnal slovy: „Plod'te a množte se, naplňte zemi a podmaňte si ji! Vládněte nad rybami moře, nad ptactvem nebe i nade všemi živočichy, kteří se pohybují po zemi.“ A připojil: „Hle, k jídlu vám dávám všechny semenotvorné rostliny, co jich je na zemi, a všechny stromy, které plodí ovoce s jádry uvnitř. Též veškeré divoké zvěři, všemu nebeskému ptactvu, všemu, co se pohybuje po zemi a má v sobě dech života, dávám za pokrm všechny zelené rostliny.“ A stalo se tak. Bůh viděl všechno, co udělal, a hle – bylo to velmi dobré. Nastal večer, nastalo jitro – den šestý. Tak byla dokončena nebesa, země a všechno, co je oživuje. Sedmého dne Bůh skončil své dílo, které udělal, a přestal sedmého dne s veškerou prací, kterou vykonal.

Noty k mezizpěvům - žalmům (P. J. Olejník) jsou ke stažení zde: <http://josefolejnik.cz/wp-content/uploads/2017/01/vigilie-zmrtvychvstani-pane-zalmy.pdf>

MEZIZPĚV – ŽL 104,1-2A.5-6.10+12.13-14B.24+35C

Ant.: Sešli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země.

Veleb, duše má, Hospodina! Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru velký! Velebností a vznešeností ses oděl, světlem se halíš jako pláštěm. (Ant.)	Podél nich hnízdí nebeské ptactvo, ve větvích švitoří svou píseň. Ze svých komor zavlažuješ hory, země se sytí plody tvého díla. Dáváš růst trávě pro dobytek, bylinám užitečným člověku.
Zemi jsi založil na jejích základech, nezakolísá na věčné věky. Oceánem jsi ji přikryl jako šatem, nad horami stanuly vody.	Jak četná jsou tvá díla, Hospodine! Všechno jsi moudře učinil, země je plná tvého tvorstva. Veleb, duše má, Hospodina!
Pramenům dáváš stékat v potoky, které plynou mezi horami.	

Pokud je to možné, na modlitbu se vždy postavíme.

MODLITBA

P: Rozjímáme, Bože, o podivuhodném díle stvoření. Dej, ať pochopíme, že ještě větší je jiné tvé dílo:

naše vykoupení skrze Ježíše Krista.

O: Amen.

2. ČTENÍ: (GEN 22,1-18)

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Bůh zkoušel Abraháma a řekl: „Abraháme!“ Odpověděl: „Tady jsem!“ Bůh pravil: „Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj ho tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím.“ Abrahám vstal časně zrána, osedlal osla, vzal s sebou dva své služebníky a syna Izáka. Naštípál dříví pro celopal a vypravil se na místo, které mu Bůh jmenoval. Třetího dne, když Abrahám zdvihl oči, uviděl zdálky to místo. Tu pravil Abrahám svým služebníkům: „Zůstaňte zde s oslem a já s chlapcem půjdeme tamhle, abychom se klaněli, a pak se k vám vrátíme.“ Abrahám vzal dříví na celopal, naložil je na svého syna Izáka a do rukou si vzal oheň a nůž. A tak oba dva šli spolu. Cestou se Izák obrátil na svého otce Abraháma a řekl: „Otče!“ Odpověděl: „Co je, můj synu?“ Izák nato: „Hle, tady je oheň a dříví, ale kde je ovce k celopalu?“ Abrahám odpověděl: „Bůh si vyhlédne ovci k celopalu, můj synu“ – a šli oba dva spolu dál. Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka a položil ho na oltář, nahoru na dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna. Ale Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: „Abraháme, Abraháme!“ Ten se ozval: „Tady jsem!“ (Anděl) řekl: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nic mu nedělej, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna.“ Abrahám pozdvihl své oči, a hle – za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako celopal místo svého syna. Abrahám nazval to místo „Hospodin se stará“, proto se dnes říká: „Na hoře, kde se Hospodin stará“. Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl: „Při sobě samém přísahám – praví Hospodin – že jsi to udělal a neodepřel jsi mi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a tvé potomstvo se zmocní brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi mě poslechl.“

MEZIZPĚV – ŽL 16,5+8.9-10.11

Ant.: Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.

Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem
i mou číší, ty mně zachovávaš můj úděl.
Hospodina mám neustále na zřeteli,
nezakolísám, když je mi po pravici.

Proto se raduje mé srdce, má duše plesá,
i mé tělo bydlí v bezpečí,
neboť nezanecháš mou duši v podsvětí,
nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení.

Ukážeš mi cestu k životu,
u tebe je hojná radost,
po tvé pravici je věčná slast.

MODLITBA

P: Bože, náš nebeský Otče, tys naším vykoupením skrze oběť tvého Syna splnil přísahu svému služebníku Abrahámovi, že se stane otcem všech národů: neboť křtem přijímáš lidi všech národů za syny svého zaslíbení. Prosíme tě: Ustavičně si shromažďuj svůj lid, aby všechny národy našly požehnání v našem Pánu Ježíši Kristu..

O: Amen.

3. ČTENÍ – EX 14,15-15,1

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Hospodin pravil Mojžíšovi: „Co ke mně křičíš? Poruč synům Izraele, ať táhnou dál! A ty zdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozděl ho, aby synové Izraele mohli jít středem moře po souši. A já zatvrdím srdce Egyptanů, takže půjdou za nimi. Ukážu svou moc na faraónovi, na celém jeho vojsku, na jeho vozech a jezdcích, aby Egyptané poznali, že já jsem Hospodin, když ukážu svou moc na faraónovi, na jeho vozech a jezdcích.“ Boží anděl, který šel před táborem Izraelitů, změnil místo a šel za nimi. Také oblačný sloup změnil místo a položil se za ně. Přišel tak mezi tábor Egyptanů a mezi tábor Izraelitů. Byla tma a mlha. Tak přešla noc a po celou noc se jedni nepřiblížili k druhým. Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře a Hospodin hnal moře prudkým žhavým větrem po celou noc zpět a moře vysušil. Vody se rozdělily a voda stála jako zeď po pravici i po levici, takže synové Izraele šli středem moře po souši. Egyptané je následovali. Všichni faraónovi koně, jeho vozy a jezdci šli za nimi středem moře. Když nadešla doba ranní hlídky, pohleděl Hospodin z ohnivého a oblačného sloupu na tábor Egyptanů a způsobil zmatek v jejich táboře; zadrhl jim kola u vozů, takže mohli pokračovat v jízdě jen s velkými obtížemi. Proto Egyptané křičeli: „Utečme před Izraelem, vždyť Hospodin bojuje za ně proti Egyptanům!“ Hospodin nařídil Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku nad moře, aby se vody vrátily na Egyptany, na jejich vozy i jezdce!“ Když tedy Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře, moře se vrátilo časně zrána na své původní místo. Egyptané prchali proti němu a Hospodin je vrhl doprostřed moře. Vody se valily nazpět a zaplavily vozy i jezdce a celé faraónovo vojsko, které se hnalo za nimi do moře, a nezbyl z nich ani jeden. Synové Izraele však prošli středem moře po souši a voda jim stála jako zeď po pravici i po levici. Tak Hospodin vysvobodil v ten den Izraelity z moci Egyptanů a Izraelité viděli mrtvé Egyptany na mořském břehu a pocítili mocnou ruku, kterou Hospodin zasáhl proti Egyptanům. Lid se bál Hospodina a věřil jemu i jeho služebníku Mojžíšovi. Tehdy zazpíval Mojžíš se syny Izraele tuto píseň Hospodinu:

MEZIZPĚV – EX 15,1-2.3-4.5-6.17-18

Ant.: Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený.

Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi
vznešený,

koně i jezdce svrhl do moře.

Hospodin je má síla, jej opěvuji,
stal se mou spásou.

On je můj Bůh, a já ho chválím,

Bůh mého otce, a já ho oslavuji.

Hospodin je hrdina ve válce,

jeho jméno je Hospodin.

Faraónovy vozy a jeho vojsko svrhl do
moře,

výkvět jeho reků byl potopen v
Rákosovém moři.

Hlubiny je přikryly,

zřítily se do propasti jako kámen.

Tvá pravice, Hospodine, ukazuje svou moc
a sílu,

tvá pravice, Hospodine, drtí nepřátele.

Přivedeš a zasadiš svůj lid na hoře, na
svém vlastnictví,

na místě, kde si, Hospodine, buduješ své
sídlo,

ve svatyni, Pane, kterou vystavěly tvé ruce.

Hospodin bude kralovat navěky a navždy.

MODLITBA

P: Bože, to, o čem jsme nyní slyšeli ze Starého zákona, je pro nás stále živé. Ani dnes nepřestáváš konat své podivuhodné skutky, a cos vykonal kdysi, je předobrazem toho, co konáš křtem mezi námi.

Vysvobodil jsi z otroctví svůj vyvolený národ, vysvobod' z otroctví hříchu celý svět a uskutečni na nás své zaslíbení, které jsi dal Abrahámovi a jeho potomkům.

O: Amen.

Zbývající starozákonní čtení najdete v Bibli na těchto místech:

4. ČTENÍ – IZ 54,5-14

MEZIZPĚV – ŽL 30,2+4.5-6.11+12A+13B

MODLITBA

P: Všemohoucí, věčný Bože, pro slávu svého jména rozpomeň se na zaslíbení, kterými jsi odměnil víru praotců, uskutečňuj je uprostřed nás a ukaž, že se v církvi naděje praotců naplňuje.

O: Amen.

5. ČTENÍ - IZ 55,1-11

MEZIZPĚV – IZ 12,2-3.4BCD.5-6

MODLITBA

P: Všemohoucí, věčný Bože, naše jediná naděje, splň nám sliby, kteréš dal ústy svých proroků. Vždyť bez tvé pomoci nic nezmůžeme a jen v tobě je naše síla.

O: Amen.

6. ČTENÍ – BAR 3,9-15.32-4,4

MEZIZPĚV – ŽL 19,8.9.10.11

MODLITBA

P: Bože, ty stále povoláváš do církve lidi, kteří tě dosud neznali; a tak tvá církev roste. Chraň všechny, které jsi povolal ke křtu, ať neopustí tebe, studnici moudrosti, ale chodí věrně po tvých cestách.

O: Amen.

7. ČTENÍ – EZ 36,16-17A.18-28

MEZIZPĚV – ŽL 42,3.5BCD; 43,3.4

MODLITBA

P: Bože, ty nám svým slovem, uloženým ve svatých knihách, ukazuješ smysl slavení velikonoc. Dej, ať pochopíme, že jsi milosrdný a věrný, a že se nemusíme bát budoucnosti, ale můžeme bezpečně spoléhat na to, cos pro nás vykonal.

O: Amen.

Po posledním čtení ze Starého zákona, s příslušným mezizpěvem a modlitbou, se v kostele rozsvítí svíce na oltáři. Zpívá se chvalozpěv Sláva na výsostech Bohu a přitom, podle místních zvyklostí, vyzvánějí zvony. Ponecháváme vaší svobodné kreativitu, jak tyto prvky prožít v domácím prostředí ☺

Zůstaneme stát.

V: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle. Chválíme tě. Velebíme tě. Klaníme se ti. Oslavujeme tě. Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu. Pane a Bože, nebeský králi, Bože, Otče všemohoucí. Pane, jedno rozený Synu, Ježíši Kriste, Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce.

Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi; ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby. Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi. Neboť ty jediný jsi Svätý, ty jediný jsi Pán, ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste, se svatým Duchem ve slávě Boha Otce.

Amen.

P: Děkujeme ti, Bože, že nám dáváš účast na slávě této veliké noci vzkříšení svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, a prosíme tě, vyslyš modlitby těch, které jsi přijal za své syny: oživ v církvi svého ducha a obnov nás, abychom ti sloužili v duchu a v pravdě.

O: Amen.

Posadíme se.

EPIŠTOLA – ŘÍM 6,3-11

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

(Bratři!) My všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti. Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem. Neboť jestliže jsme s ním srostli tak, že jsme mu podobní v jeho smrti, budeme mu tak podobní i v jeho zmrtvýchvstání. Vždyť přece víme, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby ztratila svou moc hříšná přirozenost a my abychom už hříchu neotročili. Neboť kdo umřel, je osvobozen od hříchu. Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu. Kdo umřel, umřel hříchu jednou provždy, a když žije, žije pro Boha. Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za žijící Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem.

MEZIZPĚV – ŽL 118,1-2.16AB+17.22-23

Ant.: Aleluja, aleluja, aleluja.

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,
jeho milosrdenství trvá navěky.

Nechť řekne dům Izraelův:

„Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Hospodinova pravice mocně zasáhla,
Hospodinova pravice mě pozvedla.

Nezemřu, ale budu žít
a vypravovat o Hospodinových činech.

Kámen, který stavitelé zavrhli,
stal se kvádrem nárožním.

Hospodinovým řízením se tak stalo,
je to podivuhodné v našich očích.

EVANGELIUM – MT 28,1-10

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Po sobotě, na úsvitu prvního dne v týdnu, přišla Marie Magdalská a druhá Marie podívat se na hrob. Vtom nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil z nebe, přistoupil, odvalil kámen a posadil se na něj. Jeho zjev byl jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. Strachem z něho se strážci zděsili a klesli jako mrtví. Anděl promluvil k ženám: „Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše ukřižovaného. Není tady. Byl vzkříšen, jak řekl. Pojděte a podívejte se na to místo, kam byl položen. A rychle jděte a povězte jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých. Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte. To jsem vám měl povědět.“ (Ženy) rychle odešly od hrobu a se strachem i s velkou radostí to běžely oznámit jeho učedníkům. Vtom šel Ježíš proti nim a řekl jim: „Buďte zdraví!“ Přistoupily, objaly mu nohy a poklonily se mu. Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se! Jděte a oznamte mým bratřím, ať odejdou do Galileje. Tam mě uvidí.“

OBNOVA KŘESTNÍCH SLIBŮ

Můžeme si zapálit své svíce.

P: My všichni máme účast na Kristově vítězství nad smrtí: Neboť křtem jsme byli spolu s Kristem pohřbeni, abychom s Kristem vstali k novému životu. Proto nyní vykonáme to, nač jsme se čtyřicet dní připravovali, a obnovme své křestní vyznání: Zřekněme se ducha zla a vyznejme víru v Krista Ježíše, zřekněme se hříchu a slibme, že chceme sloužit Bohu v jeho svaté církvi.

V: Chceme žít ve svobodě dětí Božích, a zříkáme se proto hříchu.
Chceme, aby nás nikdy hřích neovládl, a zříkáme se proto všeho, co k němu láká.
Zříkáme se tedy ducha zla a všeho, co působí a čím se pyšní.

P: Pomodleme se nyní společně apoštolské vyznání víry, které je křestním vyznáním latinské církve.

V: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho; jenž se počal z Ducha Svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest; sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých; vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího; odtud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha Svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

P: Všemohoucí Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista, nás vysvobodil z hříchu a dal nám život z vody a z Ducha Svatého. Kéž v nás svou milost chrání, abychom byli s Kristem spojeni na věky věků.

O: Amen.

OTČE NÁŠ

P: Nyní naše chvály a prosby posilněme modlitbou, kterou nás naučil náš Pán Ježíš Kristus.

V: Otče náš...

P: Přišel Ježíš, postavil se doprostřed a řekl jim: „Pokoj vám!“ Aleluja.

O: Učedníci se zaradovali, když viděli Pána. Aleluja.

V: Kristův klid ať přebývá mezi námi.

(Přiměřeně podle uvážení si přítomní vymění pozdravení pokoje.)

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

P: Pane Ježíši, slavíme tvé vítězství nad smrtí, které je nadějí pro celý svět. Děkujeme ti, že jsi nás učinil syny a dcerami nebeského Otce a přijal jsi nás za své bratry a sestry. Pomáhej nám, abychom v tomto světě žili jako noví lidé obnovení milostmi, které pramení z tvého slavného zmrtvýchvstání, neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků.

O: Amen.

POŽEHNÁNÍ

P: Všemohoucí Bůh přijal Kristovu oběť za spásu světa: ať nás chrání před nákazou hříchu a ať nám žehná.

O: Amen.

P: Všemohoucí Bůh nás obnovil vzkříšením svého Syna: ať nám dá účast na jeho nesmrtelnosti a ať nám žehná.

O: Amen.

P: Všemohoucí Bůh proměnil utrpení svého Syna ve slávu: ať promění i naše zármutky v radost a ať nám žehná.

O: Amen.

P: Požehnej nás všemohoucí Bůh, Otec i Syn i Duch svatý.

O.: Amen.

Na znamení požehnání si můžeme navzájem udělat křížek na čelo.

ZÁVĚR

P: Zakončeme naši domácí liturgii tím, že se obrátíme v modlitbě k Panně Marii, Královně nebes:

(může se také zazpívat)

V: Raduj se, Královno nebeská, aleluja,
protože splnil Pán slova svá, aleluja,
z mrtvých vstal, Matko, Ježíš tvůj, aleluja,
u něho za nás oroduj, aleluja.

P: Raduj se a vesel, Panno Maria, aleluja,

O: neboť Pán vpravdě z mrtvých vstal, aleluja.

P: Modleme se: Bože, vzkříšením svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, jsi naplnil svět radostí; na přímluvu jeho Rodičky, Panny Marie, dej, ať dosáhneme radostí života věčného. Skrze Krista, našeho Pána.

O: Amen.

P: Dobrořečme Pánu, aleluja, aleluja.

O: Bohu díky, aleluja, aleluja.